

קסו:

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

(א) וקאן קאנן דמי יב.
(ב) וליכא למחשבה למח
שקראת כיון שיהא כחוסה
ב"ה תפי' דמי יב.
(ג) תפי' דמי יב.
(ד) תפי' דמי יב.
(ה) תפי' דמי יב.
(ו) תפי' דמי יב.
(ז) תפי' דמי יב.
(ח) תפי' דמי יב.
(ט) תפי' דמי יב.
(י) תפי' דמי יב.
(יא) תפי' דמי יב.
(יב) תפי' דמי יב.
(יג) תפי' דמי יב.
(יד) תפי' דמי יב.
(טו) תפי' דמי יב.
(טז) תפי' דמי יב.
(יז) תפי' דמי יב.
(יח) תפי' דמי יב.
(יט) תפי' דמי יב.
(כ) תפי' דמי יב.
(כא) תפי' דמי יב.
(כב) תפי' דמי יב.
(כג) תפי' דמי יב.
(כד) תפי' דמי יב.
(כה) תפי' דמי יב.
(כו) תפי' דמי יב.
(כז) תפי' דמי יב.
(כח) תפי' דמי יב.
(כט) תפי' דמי יב.
(ל) תפי' דמי יב.

הגהות הב"ח

(א) וקאן קאנן דמי יב.
(ב) וליכא למחשבה למח
שקראת כיון שיהא כחוסה
ב"ה תפי' דמי יב.
(ג) תפי' דמי יב.
(ד) תפי' דמי יב.
(ה) תפי' דמי יב.
(ו) תפי' דמי יב.
(ז) תפי' דמי יב.
(ח) תפי' דמי יב.
(ט) תפי' דמי יב.
(י) תפי' דמי יב.
(יא) תפי' דמי יב.
(יב) תפי' דמי יב.
(יג) תפי' דמי יב.
(יד) תפי' דמי יב.
(טו) תפי' דמי יב.
(טז) תפי' דמי יב.
(יז) תפי' דמי יב.
(יח) תפי' דמי יב.
(יט) תפי' דמי יב.
(כ) תפי' דמי יב.
(כא) תפי' דמי יב.
(כב) תפי' דמי יב.
(כג) תפי' דמי יב.
(כד) תפי' דמי יב.
(כה) תפי' דמי יב.
(כו) תפי' דמי יב.
(כז) תפי' דמי יב.
(כח) תפי' דמי יב.
(כט) תפי' דמי יב.
(ל) תפי' דמי יב.

רבינו גרשום (הנשקף)

והוא אשה איכא למחשבה
דלמא אילו חד ראובן בן
יעקב למתא אחיהו ומחזיק
לשימיה ויבט את שמו ויפס
בן שמעון כשם חבירה
וכחב גיטא ומפסי ליה
לאחיהו דהיא דרשמה כשם
אחיהו ואחיו ליהי תקלה:
כל שהחזק שם בעיר ל
יום אין חוששין.
שמו שהיה מחזיקו שמו
יבוא אדם שיכיר שאין
שמו בן יחבשי משום
הכי לאחיו לרובי:
אחיוקא מאי.
עבר ל' יום אמר אבינו כע
דקדק ליה.
במפת אבאנו
ועני דמי שפנינו
לקדומו: ורב ורב אמר
אין כותבין עד דאחזק
בכח שפניו ל' יום משום

כוספין שער ללוו. להיות מוזמן צידו לתת למלוה כשיליה לו מעות
א"ע"פ שאין מלוה עמו: והלוו נוסף שער. בגמרא [קסח]. פריך פשיטא
דלווה נתון שער שער כל האשה שלו: און כוספין שפרי אירוסין.
מפרש וכללו מגלחין (מ"ק דף יח) שפרי פסיקתא דכרד גילד כמה אמה
נתון לנכד כן וכן כ' א' אלא מרעס
שניס. אבי חתן ואבי כלה: ונשואין.
כמוה: שפרי אירוסות. מקבל שער
למחלה לשליש ולרביע: וקבלנט.
מכירות כן וכן כרין לשנה: שפרי
בירורין. גמ' [קסח]. מפרש: כל מעשה
ביום דין. און אדרכמיה דמודיעין
ללוה ואילו ופרע כטרס שיכמז:
ושניס נוספין שער. שפרי בירורין.
ובגמ' [שס] מפרש פלוגמיהו: שניס.
הדמיון כוספין שער שטרות לא אחד
ולא אחד: גמ' שפרי מיר שם
האש כגט. הקופר והעדים לריבין
שיכירו שוהו שמו דליכא למחשבה אין
גט זה אלא לאש אחר וזה למחשבה
ולגמיון כמורה לשום אשה כדמין
(כמוה דף פט). הוליה גט ואין
עמה כמחשבה גובה כמורה: ושם
האש כשפרי. שלא תרמה לימיו
לאש שגדש אשמו ותפסד כמחשבה
על דיה: ומגרש לה. ומחזיקין
להמירה לישא שלא כדין: אלא זה
כפני וזה. דליכא למחשבה חו מידי:
למחשבה דלמא. נפיק לו לעיר אחרת
כ' למחשבה דמחשבה דכני (א) מכירין
למה כומבין שום גט לשום אשה
אף על פי שאנו מכירין שמו והלא
שמו יוסף בן שמעון זה מעיר אחרת
כל ללאן וזהו שמו כרואין בן יעקב
ועמה הרגיל והחזיק שיקרא לו כלן
כרואין לפי שרואה לגדש אשמו כרואין
בן יעקב שנקמקס פלוגי: און חוששין
לו דכל כן לא היה מחשבה שמו זמן
מכירה פן יודע הדבר: כרמאפוס.
האש כפניו מן חזק
עד דלמחשבה: הוא סכרס דסור
חסיס ערה רב רימיס רב אבא.
לאחר זמן אחרי היתה איתחא לקמיה
למחשבה כמורה ואמרה לו לאו אלא
הוא איתחא שפרי שפרי אומר
שחממ על שזכרה ושפרי אלה
אחרת שמה כשמי ושם כעלה
כשם כעלה אלא לאו לא התקבלתי
כמחשבה דעין: אמר לה אף אלא
אמרי לה. להדיא מחשבות עמי
על השוחר שאין איתחא האשה
שחממ על שזכרה והדין עמה וזהו
שחממ על שזכרה וזהו קולה וזהו
מיקש קשה. קשה וכן נשמה קולה
עזה:

בין

כוספין שער ללוו. להיות מוזמן צידו לתת למלוה כשיליה לו מעות
א"ע"פ שאין מלוה עמו: והלוו נוסף שער. בגמרא [קסח]. פריך פשיטא
דלווה נתון שער שער כל האשה שלו: און כוספין שפרי אירוסין.
מפרש וכללו מגלחין (מ"ק דף יח) שפרי פסיקתא דכרד גילד כמה אמה
נתון לנכד כן וכן כ' א' אלא מרעס
שניס. אבי חתן ואבי כלה: ונשואין.
כמוה: שפרי אירוסות. מקבל שער
למחלה לשליש ולרביע: וקבלנט.
מכירות כן וכן כרין לשנה: שפרי
בירורין. גמ' [קסח]. מפרש: כל מעשה
ביום דין. און אדרכמיה דמודיעין
ללוה ואילו ופרע כטרס שיכמז:
ושניס נוספין שער. שפרי בירורין.
ובגמ' [שס] מפרש פלוגמיהו: שניס.
הדמיון כוספין שער שטרות לא אחד
ולא אחד: גמ' שפרי מיר שם
האש כגט. הקופר והעדים לריבין
שיכירו שוהו שמו דליכא למחשבה אין
גט זה אלא לאש אחר וזה למחשבה
ולגמיון כמורה לשום אשה כדמין
(כמוה דף פט). הוליה גט ואין
עמה כמחשבה גובה כמורה: ושם
האש כשפרי. שלא תרמה לימיו
לאש שגדש אשמו ותפסד כמחשבה
על דיה: ומגרש לה. ומחזיקין
להמירה לישא שלא כדין: אלא זה
כפני וזה. דליכא למחשבה חו מידי:
למחשבה דלמא. נפיק לו לעיר אחרת
כ' למחשבה דמחשבה דכני (א) מכירין
למה כומבין שום גט לשום אשה
אף על פי שאנו מכירין שמו והלא
שמו יוסף בן שמעון זה מעיר אחרת
כל ללאן וזהו שמו כרואין בן יעקב
ועמה הרגיל והחזיק שיקרא לו כלן
כרואין לפי שרואה לגדש אשמו כרואין
בן יעקב שנקמקס פלוגי: און חוששין
לו דכל כן לא היה מחשבה שמו זמן
מכירה פן יודע הדבר: כרמאפוס.
האש כפניו מן חזק
עד דלמחשבה: הוא סכרס דסור
חסיס ערה רב רימיס רב אבא.
לאחר זמן אחרי היתה איתחא לקמיה
למחשבה כמורה ואמרה לו לאו אלא
הוא איתחא שפרי שפרי אומר
שחממ על שזכרה ושפרי אלה
אחרת שמה כשמי ושם כעלה
כשם כעלה אלא לאו לא התקבלתי
כמחשבה דעין: אמר לה אף אלא
אמרי לה. להדיא מחשבות עמי
על השוחר שאין איתחא האשה
שחממ על שזכרה והדין עמה וזהו
שחממ על שזכרה וזהו קולה וזהו
מיקש קשה. קשה וכן נשמה קולה
עזה:

בין

דוקא כרמאפוס ד' לומר מיד כשקורין ל' ההוא תבא. שוכר אשה כמחשבה שהיא תבא על שמו
כמורה: אחרי לקמיה דרבא בר חנן אמר ליה לאו אלא הווי. מפרש לא חתמין על שפרי
היה שפרי כשמי. ואמר לתלמידיו אנו נמי אמר דלא אורי דא שאני כמורה. אמר ליה דא
שחממ על שזכרה אלא מיקש הוא דקשה וברר לה קלא. כלומר כשביל שהוקיעה תחלה קולה כמורה שהיתה

כותבין שפרי אלוה. כהא נמי פריך (א) התם ויחוש שמה כמח
ללוה כ' ומקו לה כשפרי אקניתא ואזי אמר עדיו
בחימומו זין לו: וליחוש דלמא כמחשבה דלא רדא דלא רדא
ומגרש לה. פירש רש"ס ומחזיקין להמירה להגשא שלא כדין ומימה
לי והא כפני עדים יתנו לה והס
יקראו את הגט כדלמחשבה כניטין ודף
(ט): דמיכני ולקריי גיטא ויראו
העדים (ח) שאין זה שם אלהים ועוד
כללו הכי ליחוש דלמחשבה כמחשבה
איתחא דלאו דליה כיון שאין מכירין
האשה ויחזבו הגט לאש אחר (א)
כשמו וימן הגט לאש אחר ששמו
כשמו וימן הגט לאש אחר ששמו
מכעלה כמחשבה וכן גיל דמקשה וליג
ומגרש לה: שם גיטא בגמ' וזה
שם האשה: מימה אחרי נקט שם
האש כגט ושם האשה כשוכר וייל
דלא חס לפרש כולה אלא נקט שם
אחיו דמחשבה הכח דעליהו קמי
במחשבה: הוא שיהי מכירן שפרי
הוכרין ולהכי נקט להו רב
ומחממין גופה לכך דברו כללו לפי
שכבר הוכרזו להוכרזים וה"ה דלא שם
האשר משום חששא אחרת:

ולירחוש אשני יוסף בן שמעון
הדרים בעיר אחת.
ויחוש א' כדלמחשבה ואלמלא דמחל א'
לר"מ דלמחשבה דעיה חמיה כרמי לוכא
למחשבה למחשבה שהגט לא יהיה גט מחל
שאין מוכרזת מוכרזת שמה (א) שלא כדלמח
כל הגט (וינין דף כד): כמח לגדש
בכל הגדולה לא יגרש לא הקנטה ודיק
בגמרא הא גדולה מצי לגדש ומקו לה
משום הכי כ"ח דלמח עדי מסירה
כרמי ולא רבי מאיר ומאי קאמר נמי
מגרשין נשומיהן א' כפני זה אפילו
הכי לא מגרש אלא לא יכתבו דורות וא'
אליכא דר' אלעזר פריך לרדיה נמי
לאו גיטא הוא שפרי לרדיה להכי עדי
מסירה שחממ על כעלה כיון שעדי
חמיה חסין מוכרין שפרי שפרי נחמ
לרדיה היא עדי מסירה להכי נקט
לפניו שפרי מסר לה ותקשקש ולא
מחל ולמח יחוש לה וא' כדלא
החזיקו אורי דהשתא כרמי שפרי עדי
חמיה שאין יודעים בעיר אלא
כעלה (א) ומאי משני זאת אומרת שני
יוסף בן שמעון הדמים בעיר אחת
אין מגרשין נשומיהן אלא זה אפילו
זה מה חזקן הלא אין ידוע שיש שנים
בעיר ועולם יגרשנה זה כשם כעלה
ואורי כדלמחשבה מייחא אליכא דר' א'
בעיר מסירה כרמי ולרדיה להכי עדי
גדש נקט אלא לא יעשו הגירושין כפניהם
דלמא כמחשבה כ' ויחוש א' כדלמחשבה
והעדים שידעו המסירה ויכירו אחר
יתנו לב לדעת אם יש עוד יוסף ב' ש'
אלו העדים ראו דיוסף ב' ש' בעיר נמ'
ומשני הכי אמר רב שני יוסף בן שמעון
שני יוסף היו שם ואם היו שם שנים
רשונה דפריך ויחוש דלמא כמחשבה
כפ' האשה (וינחמ קטו: ושם) א"ע"פ
דלא החזיקו רבא לא חיש התם ורבה נמי
לא חיש היכא דלא החזיקו כמחשבה כפ'
(דף יח: ושם ד"ה נקט)
חמיה כרמי אין גט אלא אם כן מוכרין
גיטין ושומיהן שרין כרמי דוקא דמי
כל הגט דל' מאיר אין שני יוסף בן שמעון
שחממ על שזכרה וזהו קולה וזהו
מיקש קשה. קשה וכן נשמה קולה
עזה:

כותבין שפרי אלוה. כהא נמי פריך (א) התם ויחוש שמה כמח
ללוה כ' ומקו לה כשפרי אקניתא ואזי אמר עדיו
בחימומו זין לו: וליחוש דלמא כמחשבה דלא רדא דלא רדא
ומגרש לה. פירש רש"ס ומחזיקין להמירה להגשא שלא כדין ומימה
לי והא כפני עדים יתנו לה והס
יקראו את הגט כדלמחשבה כניטין ודף
(ט): דמיכני ולקריי גיטא ויראו
העדים (ח) שאין זה שם אלהים ועוד
כללו הכי ליחוש דלמחשבה כמחשבה
איתחא דלאו דליה כיון שאין מכירין
האשה ויחזבו הגט לאש אחר (א)
כשמו וימן הגט לאש אחר ששמו
כשמו וימן הגט לאש אחר ששמו
מכעלה כמחשבה וכן גיל דמקשה וליג
ומגרש לה: שם גיטא בגמ' וזה
שם האשה: מימה אחרי נקט שם
האש כגט ושם האשה כשוכר וייל
דלא חס לפרש כולה אלא נקט שם
אחיו דמחשבה הכח דעליהו קמי
במחשבה: הוא שיהי מכירן שפרי
הוכרין ולהכי נקט להו רב
ומחממין גופה לכך דברו כללו לפי
שכבר הוכרזו להוכרזים וה"ה דלא שם
האשר משום חששא אחרת:

ולירחוש אשני יוסף בן שמעון
הדרים בעיר אחת.
ויחוש א' כדלמחשבה ואלמלא דמחל א'
לר"מ דלמחשבה דעיה חמיה כרמי לוכא
למחשבה למחשבה שהגט לא יהיה גט מחל
שאין מוכרזת מוכרזת שמה (א) שלא כדלמח
כל הגט (וינין דף כד): כמח לגדש
בכל הגדולה לא יגרש לא הקנטה ודיק
בגמרא הא גדולה מצי לגדש ומקו לה
משום הכי כ"ח דלמח עדי מסירה
כרמי ולא רבי מאיר ומאי קאמר נמי
מגרשין נשומיהן א' כפני זה אפילו
הכי לא מגרש אלא לא יכתבו דורות וא'
אליכא דר' אלעזר פריך לרדיה נמי
לאו גיטא הוא שפרי לרדיה להכי עדי
מסירה שחממ על כעלה כיון שעדי
חמיה חסין מוכרין שפרי שפרי נחמ
לרדיה היא עדי מסירה להכי נקט
לפניו שפרי מסר לה ותקשקש ולא
מחל ולמח יחוש לה וא' כדלא
החזיקו אורי דהשתא כרמי שפרי עדי
חמיה שאין יודעים בעיר אלא
כעלה (א) ומאי משני זאת אומרת שני
יוסף בן שמעון הדמים בעיר אחת
אין מגרשין נשומיהן אלא זה אפילו
זה מה חזקן הלא אין ידוע שיש שנים
בעיר ועולם יגרשנה זה כשם כעלה
ואורי כדלמחשבה מייחא אליכא דר' א'
בעיר מסירה כרמי ולרדיה להכי עדי
גדש נקט אלא לא יעשו הגירושין כפניהם
דלמא כמחשבה כ' ויחוש א' כדלמחשבה
והעדים שידעו המסירה ויכירו אחר
יתנו לב לדעת אם יש עוד יוסף ב' ש'
אלו העדים ראו דיוסף ב' ש' בעיר נמ'
ומשני הכי אמר רב שני יוסף בן שמעון
שני יוסף היו שם ואם היו שם שנים
רשונה דפריך ויחוש דלמא כמחשבה
כפ' האשה (וינחמ קטו: ושם) א"ע"פ
דלא החזיקו רבא לא חיש התם ורבה נמי
לא חיש היכא דלא החזיקו כמחשבה כפ'
(דף יח: ושם ד"ה נקט)
חמיה כרמי אין גט אלא אם כן מוכרין
גיטין ושומיהן שרין כרמי דוקא דמי
כל הגט דל' מאיר אין שני יוסף בן שמעון
שחממ על שזכרה וזהו קולה וזהו
מיקש קשה. קשה וכן נשמה קולה
עזה:

